

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهرام رحمانی

۲۲ مارچ ۲۰۱۱

مهمترین وقایع ایران در سال ۱۳۸۹

نرم نرمک می رسد اینک بهار، خوش به حال روزگار، خوش به حال چشمه ها و دشت ها، خوش به حال دانه ها و سبزه ها، خوش به حال غنچه های نیمه باز...!

مقدمه

وقایع بسیار زیادی در سال ۱۳۸۹ در ایران و جهان روی داد که پرداختن به همه آن ها، حتی مهم ترین شان نیز در یک سطح محدود امکان پذیر نیست.

سیدعلی خامنه ای رهبر حکومت اسلامی ایران، در پیام نوروزی ۸۹ خود، سال ۱۳۸۹ را سال کار مضاعف نامیده بود. قبل از او نیز محمود احمدی نژاد، در دوره نخست انتخابات ریاست جمهوری خود، شعار اصلی اش آوردن پول نفت به سر سفره مردم بود و در دوره دوم ریاست جمهوری اش نیز دولت خود را «مهوروز» معرفی کرده بود. همه این ها اسم رمز سال مضاعف، کار مضاعف، استثمات مضاعف و سرکوب مضاعف و اعدام های مضاعف در سال ۸۸ بود.

مهم ترین وقایع سال ۸۹، حذف سوبسیدهای دولتی بود که از دوره ریاست جمهوری هاشمی رفسنجانی با توصیه صندوق بین المللی پول و بانک جهانی آغاز شده بود در این سال توسط احمدی نژاد به سرانجام رسید. پس از حذف سوبسیدها، بلافصله قیمت کالاهای ضروری مردم از نان، برق، آب، گاز خانگی تا گازوئیل، بنزین، ایاب و ذهاب و غیره را بالا بردند و چندین برابر گران تر کردند.

در سال ۸۹، اعتراضات و اعتصابات کارگری رشد چشم گیری داشت. اما باز هم عمده این مبارزات در اعتراض به عدم پرداخت به موقع دستمزدها بود. هم اکنون صدها هزار کارگر از یک ماه تا ۱۸ ماه دست مزد معوقه دارند و عمده مربوط به کارخانه ها و صنایعی است که به دلیل سوء مدیریت، نداشتن مواد خام، فرسودگی دستگاه ها و مهم تر از همه در اثر محاصره اقتصادی ورشکست شده اند و یا زیر ۵۰ درصد ظرفیت، فعالیت دارند.

از سرگیری مجدد اعتراضات خیابانی در سال ۸۹، پس از سرکوب های خونین اعتراضات مردمی در سال ۸۸، سران و مقامات حکومت اسلامی را دچار شوک سیاسی کرد. چرا که سران حکومت اسلامی، تصور می کردند پس از سرکوب ها و دستگیری های ده ها هزار نفری سال ۸۸ و میلیتاریزه و امنیتی کردن جامعه و راه انداختن اعدام های گسترده و مداوم، جامعه را مرعوب کرده اند.

سال ۸۹، ارسال کرم رایانه ای موسوم به «استاکس نت» که گفته شد فعالیت پاره ای از تأسیسات اتمی حکومت اسلامی ایران را مختل ساخته از نمونه های خبرساز در جریان حملات سال ۸۹ در دنیای مجازی بود. سال ۸۹، سال افزایش تحریم های جدید سازمان ملل و هم چنین تحریم های یک جانبه اتحادیه اروپا و امریکا و برخی کشورهای دیگر، علیه ایران بود. روسیه نزدیکی سیاسی به امریکا را با حمایت از قطعنامه ۱۹۲۹ شورای امنیت علیه حکومت اسلامی ایران نشان داد. در تصویب قطعنامه یاد شده، چین نیز با وجود مقاومت های اولی، شرکت کرد.

سال ۸۹، شرکت های بزرگ نفتی جهان، خود را از صنعت نفت و گاز ایران بیرون کشیدند. شرکت بریتانیایی - هلندی شل، شرکت فرانسوی توتال، شرکت نروژی استات اویل و شرکت ایتالیایی انی از جمله این شرکت ها بودند. در ماه های اخیر با تشدید بحران مناقشه هسته ای و گسترش تحریم های بین المللی علیه ایران، دشواری ها و بحران های سیاست خارجی حکومت اسلامی ایران تشدید گردید. حوادث بی سابقه ای چون کشف کانتینرهای حامل سلاح و مهمات و مواد مخدر در نیجریه و یا در بنادر جنوبی ایتالیا نیز به این مشکلات افزود.

در سال ۸۹، دستگاه دیپلماسی حکومت اسلامی در سطح بین المللی دچار بحران شد و به انزوا رانده شد. حتی احمدی نژاد، وزیر امور خارجه خود منوچهر متکی را به ماموریت سنگال فرستاده بود در دیدار با مقامات سنگالی، آن ها به او اطلاع دادند که از وزارت برکنار شده است.

سال ۸۹، کمشکش بین جناح حاکم حکومت، یعنی اصولگرایان بالا گرفت به طوری که چند نماینده شاخص اصولگرا در مجلس شورای اسلامی، بارها اعلام کردند که رحیمی معاون اول ریاست جمهوری، اختلاس کلانی کرده است.

از زمینه های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی انقلابی در تونس، مصر، لیبی، عراق و کردستان عراق و... تا کشتارهای خونین در جنگ افغانستان و عراق، فاجعه انسانی و زیست محیطی ژاپن در اثر سونامی و زلزله و انفجار نیروگاه های اتمی که به گفته نخست وزیر ژاپن، مردم این کشور بدترین بحران خود پس از جنگ جهانی دوم را تجربه می کند تا ورشکستگی اقتصادی یونان، تظاهرات های کارگری در یونان، فرانسه، انگلستان پرتغال، ایران، امریکا و... از جمله وقایعی مهمی بودند که در سال ۱۳۸۹، یکی پس از دیگری به وقوع پیوستند. وقایعی که چون تحولات انقلابی همدیگر را در کشورهای مختلف تحت تاثیر قرار دادند و به رشد و گسترش آن کمک کردند. تحولات انقلابی و اعتراضات مردمی در حال حاضر در کشورهایی چون الجزایر، اردن، یمن، بحرین، عربستان سعودی، ایران و... در جریان است. بنابراین، تحولات انقلابی در تونس و مصر، تمام دنیا را شدیداً تحت تاثیر خود قرار داده اند و یک بار دیگر در تاریخ، امر انقلاب و قدرت مردمی برای تغییر نظم موجود و تعیین سرنوشت به مسأله روز جهانی تبدیل شده است. بار دیگر طبقه کارگر، ارتش بی کاران، مردم محروم و جوانان برای ساختن جهان دیگری آستین ها را بالا زده اند. جهانی که بدون فقر و تبعیض و استثمار و بدون سانسور و اختناق، جنگ و سرکوب، زندان و شکنجه و اعدام باشد.

جامعه ایران در آخرین روزهای سال ۸۹، شاهد جنایت دیگری در زندان قزل حصار بود. در این زندان، زندانیانی که به اعدام ده زندانی اعتراض کرده بودند مورد یورش وحشیانه زندان بانان مسلح حکومت اسلامی قرار گرفته و حدود ۱۵۰ زندانی را زخمی و یا کشتند.

حکومت اسلامی در دو سه ماه اخیر، علاوه بر اعلام حذف سوبسیدهای دولتی و اوج گیری گرانی و تورم کمرشکن، دستگیری ها و تهدیدات و اعدام را نیز تشدید کرده است. با این مقدمه به بحث خود در رابطه با مهم ترین وقایع ایران در سال ۱۳۸۹، ادامه می دهیم.

ادامه مطلب

حذف سوبسیدهای دولتی

یکی از مهم ترین وقایع سال ۸۹ ایران، حذف سوبسیدهای دولتی بود. بحث اجرای قانون هدف مندرکدن یارانه ها، در تمام طول سال رسانه ها و محافل اقتصادی ایران را به خود مشغول کرده بود. در آغاز سال ۸۹، ظاهرا کشمکش دولت و مجلس این بحث را داغ کرد. احمدی نژاد، برای اجرای طرح هدف مندی یارانه ها ۴۰ هزار میلیارد تومان (نزدیک به ۴۰ میلیارد دلار) بودجه درخواست کرده بود، اما مجلس این رقم را به ۲۰ هزار میلیارد تومان کاهش داد.

پس از این که ماه ها کش و قوس و مخفی کاری و وعده و تهدید، سرانجام شامگاه شنبه ۲۷ آذر [قوس] ۱۳۸۹، محمود احمدی نژاد ضمن حضور در یک برنامه تلویزیونی از آغاز اجرای قانون هدف مند کردن یارانه ها خبر داد. به گفته احمدی نژاد، از ابتدای روز یک شنبه ۲۸ آذر ۱۳۸۹، حامل های انرژی، آب و نان در سراسر ایران با بهای جدید ارائه خواهند شد که جزئیات آن پس از پایان سخنان تلویزیونی او از طریق صدور اطلاعیه اعلام خواهد شد.

هم زمان با اجرای قانون هدف مند کردن یارانه ها از نیمه شب شنبه ۲۷ آذر ماه که به دستور احمدی نژاد آغاز گردید، فضای امنیتی در سطح کشور به شدت تشدید یافت.

نیروهای انتظامی و سپاه پاسداران به صورت کاروان های نظامی در شهرهای کردستان و کرمانشاه اقدام به گشت زنی کرده و فضای کاملاً ملیتاریزه را در این مناطق به وجود آوردند. اقدامات مشابهی نیز در سایر شهرهای کشور از جمله اصفهان، شیراز، مشهد، تبریز و... صورت گرفت.

معاون پارلمانی سازمان تبلیغات اسلامی، گفت: ۳۷ هزار مبلغ این سازمان برای شفاف سازی و آماده سازی مردم در زمینه آماده سازی مردم برای هدف مندی یارانه ها پیش از آغاز این قانون به استان های مختلف کشور اعزام شدند.

در گام نخست اجرای این قانون، هر لیتر بنزین سهمیه ای به قیمت ۴۰۰ تومان و هر لیتر بنزین آزاد به قیمت ۷۰۰ تومان به فروش رسید. از سوی دیگر، قیمت هر لیتر گازوئیل سهمیه ای تا ۱۵۰ تومان بالا رفت و هم چنین قیمت گازوئیل غیر سهمیه ای نیز به لیتری ۳۵۰ تومان رسید.

خبرگزاری حکومتی مهر نیز نوشت: از این پس هر قرص نان لواش که تاکنون ۳۰ تومان به فروش می رسید به ۷۵ تومان و قیمت نان بربری نیز به ۳۱۰ تومان خواهد رسید. قیمت آرد نیز از ۷۵ ریال در هر کیلوگرم به ۲۷۰ تا ۳۰۰ تومان در هر کیلو افزایش می یابد.

حذف سوبسیدهای دولتی در بسیاری از کشورها، چندین دهه است که با طرح ها، توصیه ها و تشویق های نهادهای بین المللی سرمایه داری، به ویژه صندوق بین المللی پول در جریان است. توصیه صندوق بین المللی پول و بانک

جهانی که قبلا در بسیاری از کشورهای در حال توسعه چون کشورهای امریکای لاتین و ترکیه و غیره متحقق شده است چیزی جز بسترسازی مناسب تر برای سرمایه گذاری و برآورد کردن خواست های سرمایه داران چیز دیگری نبوده است. صندوق بین المللی پول، در راستای گسترش سیستم سرمایه داری و بازار آزاد به دولت های کشورهای در حال توسعه و پیرامونی توصیه می کند دست مزد کارگران را منجمد کنند؛ کارگران مازاد را اخراج نمایند؛ صنایعی که فرسوده شده اند و سوددهی ندارند تعطیل کنند و صد البته که باید دست سرمایه داران را برای تعیین قیمت اجناس و کالاهای خود باز بگذارند تا از وام های این صندوق بهره مند شوند.

اخیرا مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی، می گوید بر اساس یک نظرسنجی که انجام داده است، ۴۵/۵ درصد از پاسخ دهندگان معتقدند که اجرای قانون هدف مندی یارانه ها موجب افزایش نارضایتی عمومی خواهد شد. این نظرسنجی که در مورد «وضعیت عمومی جامعه و عملکرد نهادهای حکومتی» بوده است، نشان می دهد که ۵۷/۴ درصد از پاسخ گویان معتقدند که اجرای طرح هدف مندی یارانه ها موجب افزایش قیمت ها و تورم خواهد شد.

مرکز پژوهش های مجلس می گوید که در نقطه مقابل، ۲۶/۸ درصد معتقدند که این مسأله موجب بروز نارضایتی نخواهد شد.

مرکز پژوهش های مجلس می گوید که این نظرسنجی در آبان [عقرب] و آذرماه سال ۱۳۸۹ در ۳۰ مرکز استانی و میان بیش از ۱۷ هزار نفر انجام شده است.

آمارهایی از گرانی سرسام آور کالاهای مورد نیاز مردم

سایت افکارنیوز، سه شنبه، ۱۰ اسفند ماه [حوت] ۱۳۸۹، تحت عنوان «گرانی سرسام آور، نان سنگک ۱۲۰۰ تومان»، نوشت: قیمت برخی از نانوایان در ازای پاشیدن مقداری کچد و یا تحت عناوینی هم چون «دو آتیشه» چندین برابر قیمت نان از مردم پول می گیرند.

بنا به گزارش رسانه های حکومتی، با عرضه اولین سری از فیش های گاز مشترکین پس از حذف یارانه ها، و آن طور که خبرگزاری مهر گزارش داده، بسیاری از مشترکان «شوکه» شدند و در نهایت افزایش بهای حامل های انرژی بر بازار محصولات مصرفی در شب عید نیز تاثیر گذاشته است.

در همین ارتباط به نوشته مهر نیوز، ادامه سرما و کاهش درجه حرارت نگهداری مرغ ها یکی از دلایل رشد بی سابقه قیمت این کالا و تخم مرغ در هفته اخیر بوده به طوری که قیمت هر عدد تخم مرغ به ۲۴۵ تومان رسیده است. قیمتی که بی ارتباط با صرفه جوئی واحدهای مرغداری جهت کاهش هزینه گاز مصرفی نیست.

افزایش قیمت کالاهای اساسی به مرغ و تخم مرغ محدود نبوده و دیگر اقلام مصرفی را نیز شامل شده است. هم زمان دولت با هدف با ثبات نشان دادن بازار کالاهای مصرفی، طی روزهای گذشته واردات ۳۲۳ قلم محصول کشاورزی را تا اطلاع ثانوی آزاد اعلام کرده است؛ تصمیمی که به نوشته روزنامه دنیای اقتصاد می تواند به نابودی بخش کشاورزی منتهی شود. قیمت کالاهای اساسی در حالی رو به افزایش است که افزایش قیمت ارز و سکه از یک سو و اجاره بهای مسکن از دیگر سو، باعث نارضایتی گسترده شهروندان شده است.

خبرگزاری کار ایران «ایلنا»، در گزارشی از ناتوانی دولت در مهار قیمت اجاره بها نوشت:

«با گذشت مدتی از اظهارات متناقض برنامه ریزان و در روزهای پایانی سال يك بار دیگر بازار اجاره بها، مسکن خبر ساز شده و کابوس و هم انگیزه جهش قیمت اجاره بها، سایه خود را بر سر جمعیت انبوهی از بی

خانمانان که در انتظار تحویل سال هستند پهن کرده است. شاید دیگر، چتر صحبت های زیبا و امیدوار کننده برنامه ریزان هرگز باز نشود و باران واقعیت بر سر مردم ببارد. اگرچه افزایش ۲۰ درصدی نرخ اجاره بهای مسکن در روزهای پایانی سال يك بار دیگر بحث عدم برنامه ریزی و سیاست گذاری کلان در بخش تولید و عرضه مسکن و عدم اطلاع رسانی شفاف را به رخ می کشد اما روند افزایشی اجاره بهای مسکن در مرداد ماه کلید خورد و نمی توان آن را موضوع تازه ای به شمار آورد.»

ایلنا، می افزاید: «در اواسط تابستان یعنی در مرداد ماه هم زمان با آغاز افزایش نرخ اجاره بهای مسکن، نرخ تورم نیز روند افزایشی خود را آغاز کرد. تازه ترین گزارش بانک مرکزی موضوع فوق را تأیید می کند. در مرداد ماه زنگ ها برای افزایش نرخ اجاره بهای مسکن به صدا در آمدند و همین عامل باعث شد تا تورم نیز همپای رشد نرخ اجاره بها افزایش یابد. هر چند بانک مرکزی نرخ تورم اسفند ماه را که البته هنوز زودهنگام است اعلام نکرده ولی در تازه ترین گزارش خود از ادامه روند جهشی نرخ تورم خبر داده است. این موضوع با توجه به گفته های رییس کل بانک مرکزی مبنی بر این که ۵۷ درصد تورم مربوط به اجاره بها است...»

رشد بی کاری

یکی از عوارض مخرب برنامه های اقتصادی دولت های نهم و دهم احمدی نژاد، افزایش تعداد بی کاران بوده است. بهار امسال، مرکز آمار ایران آمار بی کاران را ۱۴/۶ درصد اعلام کرد، خانه کارگر حکومت نیز گفت این رقم درست نیست و ۱۷ درصد ایرانیان آماده کار، بی کار هستند.

در سال ۱۳۸۴ محمود احمدی نژاد هنگامی که مسئولیت دولت را به عهده گرفت، اشتغال زائی را یکی از مهم ترین هدف های دولت خود اعلام کرد. در آن زمان، براساس آمارهای رسمی، تنها ۷ درصد نیروی آماده کار ایران بی کار بود. حتی اگر آمار مرکز آمار ایران را معتبر بدانیم، تعداد بی کاران کشور در دوران احمدی نژاد حداقل به دو برابر رسیده است.

اما در این زمینه فاجعه بارتر از همه، بی کاری در میان جوانان است. ۷۰ درصد جمعیت ایران را افراد زیر ۳۰ ساله تشکیل می دهند. امسال، برپایه گزارش مرکز آمار، نرخ بی کاری در میان گروه سنی ۱۵ تا ۲۹ ساله به ۲۶ درصد رسید. اخیرا نیز حسن روحانی، اعلام کرده است که بی کاری در میان جوانان به ۳۰ درصد رسیده است. بی کاری جوانان، در هفته های گذشته یکی از مهم ترین عوامل قیام های بزرگ در مصر، تونس، لیبی، یمن و الجزایر بوده است. در همه این کشورها، بین ۲۵ تا ۳۰ درصد جوانان بی کار هستند.

از سوی دیگر، به دلیل این که بسیاری از صنایع کشور ورشکست شده و یا به دلیل نرسیدن مواد خام با ظرفیت کمی کار می کنند و یا این که تعطیل شده اند اما کارگران این بخش از صنایع، یا بی کار شده اند و یا دست مزدهایشان پرداخت نشده و یا این که کارگران هر روز در مقابل کارخانه تعطیل شده تجمع می کنند تا تکلیف شان روشن شود.

برای مثال، نماینده قزوین در مجلس در گفتگو با ایسنا، با انتقاد از بی کاری و مشکلات و گرفتاری های کارگران، فاش کرد که به گفته کارشناسان اقتصادی، فقط ۳۰ درصد صنایع کشور در حال فعالیت است. او، هم چنین از مسؤولان اجرائی خواست در قیمت گاز تجدیدنظر کند تا از به وجود آمدن نارضایتی عمومی جلوگیری شود.

این عضو کمیسیون حقوقی قضائی مجلس، با بیان این ادعا که درآمد دولت احمدی نژاد برابر با بودجه ۱۰۰ سال گذشته کشور بوده است، افزود: درآمد دولت فعلی برابر با کل درآمد نفت ۱۰۰ سال گذشته کشور است؛ با این

درآمد، ریشه بی کاری باید تا به حال خشکانده می شد و صنعت نباید با چالش روبرو می بود ولی به گفته کارشناسان اقتصادی فقط ۳۰ درصد صنایع کشور در حال فعالیت است. علیخانی، خطاب به مسؤولان از مشکلات و گرفتاری های کارگران سخن گفت و افزود: کارخانه های پوشینه باف، مه نخ و ناز نخ و سایر کارخانجات قزوین با چالش روبرو هستند.

تعیین سطح حداقل دست مزد برای سال ۱۳۹۰

ولی ا... صالحی، عضو شورای عالی کار حکومت اسلامی، ۲۳ اسفند ۸۹، در گفتگو با خبرنگار ایلنا، درباره افزایش دستمزدهای گفت: با احتساب ۹ درصد، حداقل مزد کارگران برای سال آینده ۳۳۰ هزار و ۳۰۰ تومان تعیین شد. در حالی که بانک مرکزی تورم را ۱۳ درصد اعلام کرده بود. در حال حاضر نیز دست مزد کارگران ۳۰۳ هزار تومان است و حتی به گفته برخی از مقامات و کارشناسان حکومتی نیز اگر کسی یک ملیون و دویست هزار تومان در ماه درآمد نداشته باشد زیر خط فقر زندگی می کند. با توجه به این که بیش از ۹۰ درصد بنگاه های کشور در حال حاضر کوچک و متوسط محسوب می شوند، متاسفانه در بسیاری از آن ها مصوبات حداقل دست مزد شورای عالی کار نیز رعایت نمی شود. در حالی که کارشناسان و حتی برخی مقامات رسمی و غیررسمی تورم برای سال ۹۰ را بین ۳۰ تا ۴۰ درصد اعلام کرده اند این سال، سال بسیار سختی برای همه مزدگیران خواهد بود. هم چنین قبل از این، دو تن از وزرای دولت احمدی نژاد، یعنی شیخ الاسلامی وزیر کار و امور اجتماعی و همین طور حسینی وزیر امور اقتصادی و دارائی، ادعا کرده بودند که با توجه به پرداخت یارانه های نقدی در سال آینده، از این به بعد مسأله افزایش دستمزدها بر پایه نرخ تورم دیگر منتفی است. در حالی که دولت به حساب خانواده ها، ۸۱ هزار تومان واریز کردند و در مقابل قیمت کالاها به طور سرسام آوری بالا بردند که این ۸۱ هزار تومان هیچ دردی را دوا نمی کند. پاسخ کارگران در این مقابل این توجیهات دولتی این است که جدا از کم و کیف سیاست هدف مندسازی یارانه ها، اولین یارانه ها به همه تعلق گرفته است و هدف از پرداخت یارانه های نقدی این بوده که افزایش قیمت ناشی از اصلاح قیمت های حامل های انرژی جبران شود. بنابراین، مسأله هدف مندسازی یارانه ها ربطی به افزایش سطح دست مزد کارگران ندارد. در هر حال ماجرای حذف سوبسیدهای دولتی، بر خلاف ادعای سران و مقامات حکومت اسلامی، نه به نفع کارگران و کارمندان و مردم محروم، بلکه به نفع سرمایه داران و حکومت است و ربطی به افزایش سطح دست مزد کارگران در سال ۹۰ ندارد.

تاخیر در تحویل بودجه ۸۹

حکومت اسلامی ایران، در سال جاری به حدی به آشفته و دچار بحران اقتصادی و سیاسی بود که بر خلاف سی و یک سال گذشته، امسال حتی مجلس شان نتوانست بودجه سال ۹۰ را به تصویب برساند. از آغاز اسفند ماه ۸۹، بحث بودجه سال آینده ایران بیش از هر بحث دیگری رسانه ها حکومتی را به خود مشغول کرد. دولت احمدی نژاد، این بار نیز لایحه بودجه را با ۷۵ روز تاخیر در شرایطی تسلیم مجلس کرد که تعطیلات نوروزی مجلس نیز نزدیک بود.

برخی از کارشناسان اقتصادی و سیاسی ایران بر این باورند که احمدی نژاد، عمداً لایحه بودجه را با ۷۵ روز تاخیر در اختیار مجلس قرار داده تا نمایندگان وقت کم تری برای بحث درباره آن داشته باشند و به سرعت به تصویب برسانند.

در طرح احمدی نژاد به مجلس، بودجه عمومی دولت در سال آینده حدود ۱۷۷ هزار میلیارد تومان (حدود ۱۸۰ میلیارد دلار) در نظر گرفته شده که ده برابر بودجه سال ۱۳۸۰ است. ۸۹ هزار میلیارد تومان از این رقم در بخش هزینه های دولت جای گرفته است که ۳۹ درصد بیش از سال ۱۳۸۳ است که محمد خاتمی رئیس جمهور بود. تنها بودجه شرکت های دولتی در لایحه بودجه سال ۱۳۹۰، در مقایسه با سال ۸۸، ۴۲ درصد افزایش یافته است. در حالی که قرار بود بودجه اختصاصی به دولت کم تر شود.

نمایندگان مجلس شورای اسلامی، روز دوشنبه ۲۳ اسفند ماه، دو فوریت طرحی را تصویب کردند که بر اساس آن به دولت محمود احمدی نژاد مجوز می دهد تا زمان تصویب بودجه سال آینده، تا سقف ۱۵ هزار میلیارد تومان (۱۵ میلیارد دلار)، اجازه دریافت و پرداخت در ماه های فروردین و اردیبهشت ۹۰ داشته باشد. این طرح پس از آن ارائه شد که مجلس شورای اسلامی اعلام کرد نمی تواند بودجه سال ۱۳۹۰ را در روزهای پایانی سال بررسی و تصویب کند.

گسترش فساد اقتصادی در حکومت اسلامی

حکومت اسلامی ایران، یکی از فاسدترین حکومت های جهان است به طوری که حتی برخی از چهره های شاخص اصولگرایان نیز به این مسأله اذعان دارند. اخیراً الیاس نادران، از نمایندگان مجلس از جناح اصولگرا، گفته است: «هفت نفر در ایران معوقات بانکی ۱۵۰۰ میلیارد تومانی دارند.»

این نماینده، پس از قرائت گزارش کمیسیون اقتصادی مجلس در مورد مطالبات شبکه بانکی کشور، این گزارش را فاقد شفافیت و کارشناسی لازم دانست و خواستار اعلام اسامی «هفت نفری» شد که «معوقات ۱۵۰۰ میلیارد تومانی» به سیستم بانکی دارند.

الیاس نادران، پس از قرائت این گزارش در مجلس گفت که «از مجموع معوقات بانکی، هفت میلیون نفر بدهی هایشان حدود یک و نیم میلیون تومان است» و «۹ پرونده وجود دارد» که «هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان بدهی به سیستم بانکی» دارند که «تنها معوقات دو پرونده وصول شده است.»

او، افزود: «باید این گزارش اعلام می کرد که هفت نفر باقی مانده چه کسانی هستند و چرا بدهی های خود را نمی پردازند.»

گفته می شود که بدهی های معوقه به بانک ها از زمان روی کار آمدن احمدی نژاد، از ۷ میلیارد به ۴۰ میلیارد دلار افزایش پیدا کرده است و علت عمده این وضع تحمیل پرداخت وام های فرمایشی از سوی دولت به پروژه هایی بود که به گفته مجلس نزدیک به نیمی از این پروژه ها اساساً وجود خارجی نداشتند.

مدت هاست که نمایندگان شاخص اصولگرا چون نادران، توکلی و... فریاد می زنند که رحیمی معاون اول رئیس جمهوری در راس یک باند بزرگ دست به اختلاس کلانی زده است. اما احمدی نژاد، هم چنان از او دفاع می کند. هم چنین به نظر می رسد رهبر نیز فعلاً از او دفاع می کند و به گفته رئیس قوه قضائیه، «او برای محاکمه مقامات حکومتی فقط از رهبر دستور» می گیرد.

روز ۲۹ آذر ۱۳۸۹، محسنی اژه ای وجود پرونده رحیمی در دستگاه قضا را تأیید کرده و گفته بود که وی به عنوان متهم باید در دادگاه حاضر شود. دو روز بعد رحیمی، خبر داد با برگزاری یک کنفرانس مطبوعاتی از خود دفاع کند اما به دلایل نا علمی این نشست خبری لغو شد.

الیاس نادران، نماینده اصول گرای مجلس، شامگاه پنج شنبه، ۱۶ دی ماه ۸۹، در برنامه تلویزیونی «دیروز، امروز، فردا»، عدم رسیدگی به پرونده محمدرضا رحیمی در دادگاه را مورد انتقاد قرار داد. به دنبال این اظهارات، محمود احمدی نژاد روز دوشنبه ۲ دی ماه، تهمت زدن به یک فرد در یک برنامه زنده تلویزیونی، آن هم از جانب «فردی که خودش متخلف است» را نادرست دانست. در حالی که خودش استاد پرونده سازی و تهمت زنی است.

حکومت اسلامی ایران، همواره در زمینه فساد مالی و اقتصادی جزو دولت های به اصطلاح «غیرشفاف» و «فاسد» جهان محسوب شده است. به گفته کارشناسان و با استناد به گزارش های نهادها و سازمان های بین المللی، شاخص های فساد اقتصادی و مالی در ایران، به ویژه پس از روی کار آمدن دولت «مهرورز» و «امام زمانی» محمود احمدی نژاد در سال ۱۳۸۴ تاکنون افزایش بیش تری یافته است.

«سازمان بین المللی شفافیت» که در خصوص فساد سیاسی و اقتصادی در جهان تحقیق می کند، در پانزدهمین گزارش سالانه خود در خصوص فساد اقتصادی در دنیا که هفته گذشته منتشر شد، ایران را در بین ۱۷۸ کشور جهان در رتبه ۱۴۶ قرار داده است.

سازمان شفافیت جهانی Transparency International که مقر آن در شهر برلین است، گزارش سالانه ۲۰۱۰ خود را در ۲۶ اکتبر انتشار داد. در گزارش این سازمان که وظیفه اش افشای فساد و مبارزه با آن در سطح جهان است، گفته می شود ایران و کشورهای همسایه آن، به لحاظ رشوه و فساد مالی در بدترین وضعیت قرار دارند. بر پایه گزارش «سازمان بین المللی شفافیت»، شاخص فساد اقتصادی در ایران ۲/۲ است. ایران از این نظر هم سطح کشورهای نظیر هائیتی، لیبی و کامرون است و وضعیت فساد در آن حتی از پاکستان هم بدتر است. به گزارش سالانه «سازمان غیردولتی شفافیت بین المللی»، ایران با کسب رتبه ۱۴۶، یکی از فاسدترین دستگاه های اداری و مالی جهان را دارد.

سازمان شفافیت جهانی، که یک سازمان بین المللی و غیردولتی است، یکصد شعبه در مناطق مختلف جهان دارد و برای مقابله با فساد و رشوه خواری به دولت ها کمک می کند. کارشناسان این سازمان، به سازمان ملل و اتحادیه اروپا نیز در امر مبارزه علیه فساد مالی یاری می رسانند.

مسئولان حکومت اسلامی، در سال های گذشته به گزارش های این نهاد غیردولتی حساسیت نشان داده اند. مصطفی پورمحمدی، رئیس سازمان بازرسی کل کشور، سال گذشته در واکنش به گزارش سازمان شفافیت بین المللی گفته بود: «این رتبه ای که به ما دادند کاملاً ظالمانه، ناصحیح، جانبدارانه و کاملاً سیاسی است و در چند روز اخیر هم به مقامات این سازمان اعتراض کردیم.»

در حالی که مصطفی پورمحمدی، رئیس سازمان بازرسی کل کشور، روز چهارشنبه ۵ آبان ۱۳۸۹ - ۲۷ اکتبر ۲۰۱۰، در دانشگاه امیرکبیر تهران درباره روند مبارزه با مفاسد اقتصادی، چنین اقرار می کند: «در خصوص پرونده های مهم، برخی از آن ها در شورای عالی امنیت رسیدگی و نظر رهبری پرسیده شده و با توجه به مصلحت ها و ملاحظات، برخی پرونده ها دیرتر رسیدگی می شود.»

به گزارش خبرگزاری «خانه ملت»، نشست علنی روز سه شنبه ۲۴ اسفند ۸۹ مجلس شورای اسلامی، گزارش کمیسیون انرژی از عملکرد ۹ ماهه وزارت نفت بر اساس بند چهارم قانون بودجه سال ۸۹ قرائت شد. در این گزارش که عماد حسینی سخن گوی کمیسیون انرژی مجلس، در آغاز نشست علنی امروز قرائت کرد، مواردی از تخلف و انحراف از قانون بودجه سال ۸۹ در عملکرد ۹ ماهه وزارت نفت به اطلاع نمایندگان رسید.

بر اساس این گزارش، وزارت نفت موظف بوده است ۱۱ میلیارد و ۲۲۸ میلیون دلار از بابت مازاد درآمدهای حاصل از فروش نفت خام در ۹ ماه نخست امسال به حساب ذخیره ارزی واریز کند که از این کار خودداری کرده است.

نمایندگان با ۱۶۷ رای موافق، ۲ رای مخالف و ۲۳ رای ممتنع از مجموع ۲۲۵ نماینده حاضر در صحن نظر موافق خود را درباره تخلفات وزارت نفت براساس گزارش کمیسیون انرژی اعلام کردند.

کمیسیون انرژی مجلس، پس از بررسی گزارش عملکرد ۹ ماهه وزارت نفت، تخلفات این وزارتخانه محمود احمدی نژاد را برای رسیدگی به قوه قضائیه فرستاد.

برکناری نامتعارف منوچهر متکی وزیر امور خارجه حکومت اسلامی

عزل ناگهانی منوچهر متکی، آن هم در حالی که او در مأموریت خارج کشور به سر می برد، به یک خبر داغ رسانه های داخلی و بین المللی، تبدیل گردید.

منوچهر متکی، وزیر امور خارجه حکومت اسلامی ایران در حالی روز دوشنبه ۲۲ آذر ۸۹، توسطه رئیس جمهور برکنار شد که در حال ابلاغ پیام او به رئیس جمهور سنگال در این کشور بود. متکی در حال دیدار با مقامات سنگال، توسط آن ها از برکناری خود خبردار شد. در واقع احمدی نژاد، صبر نکرد که او از این مأموریت دو روزه برگردد. علی اکبر صالحی، معاون فعلی رئیس جمهور و رئیس سازمان انرژی اتمی نخست به سرپرستی موقت دستگاه دیپلماسی کشور گمارده شد و سپس به پست وزارت خارجه رسید.

حتی برخی از چهره های اصولگرا و نمایندگان مجلس شورای اسلامی طرفدار دولت نیز از این اقدام احمدی نژاد، ابراز تعجب و بی اطلاعی کردند.

پایان ریاست هاشمی رفسنجانی بر مجلس خبرگان رهبری

اکبر هاشمی رفسنجانی، از ریاست مجلس خبرگان برکنار شد. رفسنجانی، در سخن رانی افتتاحیه اجلاس خبرگان، با اشاره به این که شخصا چند بار به آقای مهدوی کنی پیشنهاد قبول ریاست مجلس خبرگان را کرده است و آقای کنی هر بار با اشاره به کسالت خود از قبول آن سر باز زده، گفت اگر آقای مهدوی کنی حاضر به قبول مسؤلیت باشد وی از نامزدی خود صرف نظر می کند تا به گفته او رفع اختلاف شود و از ناحیه اسم او این نهاد آسیب نیبند.

او، در سخن رانی افتتاحیه اجلاس خبرگان، گفت: «هم اکنون داریم می بینیم اخلاق اسلامی آسیب دیده است، دروغ ها خیلی شایع شده است؛ از سطوح رسمی و غیررسمی دروغ، فریب، تهمت، شعارهای بی محتوا دادن... همه خلاف اسلام است.»

رفسنجانی به اوضاع نا به سامان و فسادآلود جامعه هم اشاره کرد و گفت: «خانواده ها اکنون آسیب پذیر شده است. بحث دختران فراری که سعی می کنیم کم تر بگوئیم تبدیل به مسأله جدی شده است. خیابان ها آن چنان که باید باشد نیست.»

او، هم چنین افزود که نمی خواهد خیلی بیش تر حرف بزند، چون باید ملاحظات زیادی بکند. رفسنجانی، هم زمان تأکید کرد که نمی توان از جامعه ای که پر از بی کاری، بداخلاقی، تورم و اختلاف است برای دنیا الگو ساخت. برخی تحلیل گران برکناری رفسنجانی را هدایت شده از سوی خامنه ای می دانند. اما برخی دیگر نیز بر این عقیده اند که اوضاع حکومت اسلامی به حدی شکننده است که خود رفسنجانی در تلاش است به عنوان نفر دوم مملکت، خود را از وقایع آتی کشور کنار بکشد و در واقع برای آینده سرمایه گذاری کند.

جالب این است که آیت الله علی خامنه ای پس از فوت آیت الله روح الله خمینی در سال ۱۹۸۹ به پیشنهاد هاشمی رفسنجانی به مقام رهبری برگزیده شد. به نظر می رسد که محدود کردن رفسنجانی تلاشی است برای بی خاصیت کردن سایر نهادها در ساختار حکومت اسلامی و متمرکز کردن آن در حیطه اختیارات رهبری.

مجلس خبرگان رهبری، طبق اصول قانون اساسی حکومت اسلامی ایران، وظیفه تعیین، انتخاب و برکناری مقام رهبری را بر عهده دارد. پس از درگذشت علی مشکینی، رئیس سابق این مجلس که از بدو تشکیل آن، وظیفه ریاست آن را بر عهده داشت، اکبر هاشمی رفسنجانی که پیش از این نایب رئیس این مجلس بود، ریاست بر خبرگان رهبری را بر عهده گرفت.

تشدید تحریم های اقتصادی ایران

قطعنامه ۱۹۲۹ در شورای امنیت، ۹ ژوئن ۲۰۱۰ - ۱۹ خرداد ۱۳۸۹، به تصویب رسید و تحریم های اقتصادی شدیدی را علیه ایران وضع کرد. ۱۲ کشور به این قطعنامه رای موافق دادند؛ لبنان از شرکت در رای گیری خودداری کرد و دو کشور ترکیه و برزیل به آن رای منفی دادند.

از آغاز ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت در سال ۲۰۰۶، هشت قطعنامه درباره برنامه اتمی ایران در این شورا تصویب شده که در چهار تای آن ها حاوی تحریم هایی علیه ایران است. اما تحریم های منظور شده در قطعنامه آخر (۱۹۲۹) از همه سنگین ترین است. تصویب این قطعنامه، دومین تحول مهم در سال ۲۰۱۰ در مناقشه هسته ای ایران، پس از تغییر مواضع روسیه و چین بود.

قطعنامه ۱۹۲۹، از ایران می خواهد تمام فعالیت های غنی سازی اورانیوم و نیز تولید پلوتونیوم (در مرکز آب سنگین اراک) را متوقف کند، اما در عین حال به خاطر سرپیچی ایران از اجرای قطعنامه های پیشین، مجازات های سنگینی علیه این کشور وضع و کشورهای عضو سازمان ملل را ملزم به رعایت آن ها می کند.

قطعنامه ۱۹۲۹، هرگونه فعالیت ایران در خارج از کشور از جمله هرگونه شرکت در طرح های استخراج اورانیوم در کشورهای دیگر یا شرکت در تولید مواد یا تکنولوژی های اتمی را ممنوع می کند.

صدر ۸ قلم ادوات و تجهیزات نظامی به ایران، و نیز تولید و آزمایش هرگونه موشک های دوربرد با توانایی حمل کلاهک هسته ای توسط ایران ممنوع شده است.

در این قطعنامه، کشورهای عضو سازمان ملل موظف شده اند که از ورود شماری از مقام های ایران به قلمروی خود جلوگیری کنند و تعداد دیگری از افراد و شرکت های ایرانی را نام برده که باید دارائی هایشان مسدود و از ورودشان به کشورهای دیگر جلوگیری شود. در قطعنامه های پیشین شورای امنیت نیز سفر تعدادی از مقام های دولتی ایران به دیگر کشورها ممنوع اعلام شده است.

نشست شورای امنیت براساس قطعنامه، کشورهای عضو سازمان ملل می‌توانند محموله‌های هوایی و دریایی به مقصد و یا از مبدا ایران را در صورت لزوم مورد بازرسی قرار دهند. بازرسی و حتی توقیف محموله‌های دریایی ایران در آب‌های آزاد نیز مجاز اعلام شده است.

در قطعنامه ۱۹۲۹، از بیش از ۴۰ شرکت و یا اشخاص حقیقی نام برده که مشمول تحریم شده‌اند. از این تعداد دست کم ۱۵ شرکت و موسسه وابسته به سپاه پاسداران هستند که قرارگاه خاتم‌الانبیا مشهورترین آن‌هاست.

تحریم‌های یک جانبه

تصویب قطعنامه ۱۹۲۹، لطمه سنگینی بر اقتصاد ایران بود. اما سنگین‌تر از آن سلسله تحریم‌های یک جانبه‌ای است که آمریکا، اتحادیه اروپا و دیگر کشورهای مهم جهان یکی پس از دیگری علیه ایران تصویب کرده و از میانه سال ۲۰۱۰ نیز به اجرا گذاشتند.

این تحریم‌ها از صدور فرآورده‌های پالایش شده نفتی به ایران مانند بنزین شروع شده و رفته رفته متوجه مهم‌ترین منبع تامین درآمد ایران یعنی نفت شد.

براساس تحریم‌های یک جانبه آمریکا علیه ایران که در کنگره تصویب شد، هر شرکتی که از طریق فروش فرآورده‌های نفتی پالایش شده به ایران درآمدی معادل یک میلیون دلار یا بیش‌تر کسب کند، یا در طول یک سال بیش از ۵ میلیون دلار از این فرآورده‌ها به ایران بفروشد، مشمول تحریم‌های آمریکا خواهد بود. مصوبه کنگره هم چنین همکاری و ارتباط مالی با بانک‌ها و موسسات مالی مرتبط با سپاه پاسداران و برنامه هسته‌ای ایران را منع کرده است.

دومین دور تحریم‌های یک جانبه آمریکا نیز در همین روزهای پایان سال ۲۰۱۰، از سوی وزارت خزانه‌داری آمریکا اعلام شد. هدف این تحریم‌ها شرکت‌های مرتبط با سپاه پاسداران و خطوط کشتیرانی ایران هستند.

پس از آمریکا، اتحادیه اروپا، ژاپن و کره جنوبی نیز به تحریم‌های یک جانبه ایران پیوستند. اتحادیه اروپا، فهرست گسترده‌ای از بانک‌ها و شرکت‌های ایرانی از جمله بانک‌های ملی، صادرات، رفاه، ملت و توسعه صادرات ایران و تمام شعب آن‌ها در سراسر اروپا مشمول تحریم‌های خود قرار داد.

ده‌ها شرکت و موسسه ایرانی از جمله شرکت صنایع هوایی ایران، شرکت فناوری سانتریفیوژ ایران، شرکت بیمه ایران، ماشین‌سازی اراک و شرکت پرتو صنعت در فهرست تحریمی‌های اروپا جای گرفته‌اند.

دو کشور هند و چین که خریدار بیش از نیمی از نفت صادراتی ایران بودند، به تدریج و به‌طور اعلام نشده خرید نفت از ایران را کاهش دادند. خرید نفت از سوی چین در همان هفته‌های نخست پس از تصویب قطعنامه ۱۹۲۹ رو به کاهش گذاشت و پس از آن بانک مرکزی هند نیز همین‌اخر اعلام کرد، تسهیلات بانکی برای پرداخت بهای نفت وارداتی از ایران ارائه نخواهد کرد.

در تحریم‌های یک جانبه آن‌چه که در مرکز توجه تحریم‌کنندگان، به ویژه ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا قرار دارد صنعت نفت و گاز ایران است که مهم‌ترین و حتی یگانه منبع تامین درآمدهای ارزی ایران به‌شمار می‌رود.

وزارت خزانه‌داری آمریکا، با قراردادن نام دو بانک و یک بنیاد مالی متهم به کمک به فعالیت‌های سپاه، بر جنگ مالی خود علیه سازمان اصلی نظامی ایران، سپاه پاسداران انقلاب، شدت بخشید.

دولت امریکا، سپاه پاسداران را موتور محرکه برنامه هسته ای و برنامه موشکی دوربرد ایران و ارگان سرکوب مخالفان محمود احمدی نژاد ظرف ۱۸ ماه گذشته محسوب می کند.

سپاه پاسداران و صدها شرکت پوششی این نهاد ظرف چند سال گذشته بر اقتصاد داخلی ایران چنگ انداخته و شرکت های خصوصی را هر چه بیش تر به حاشیه رانده اند.

در عین حال، وزارت خزانه داری امریکا، شرکت بیمه معلم را که به عنوان بیمه کننده اصلی دریائی برای شناورهای تحت مالکیت خطوط کشتی رانی حکومت اسلامی توصیف شده، مشمول تحریم ها کرد. بحث و تصمیمی گیری بر سر تشدید تحریم های یک جانبه در سطح بین المللی هم چنان ادامه دارد.

تجربه تاکنونی تحریم ایران و دیگر کشورها نشان داده اند که تحریم های اقتصادی، بیش تر از این که به حکومت لطمه بزنند باعث بی کاری بیش تر و تورم و گرانی در جامعه شده در نتیجه بیش ترین لطماتش متوجه کارگران و مردم محروم می شود. در حالی که اگر سازمان ملل و دولت ها به جای تحریم اقتصادی، بایکوت سیاسی حکومت اسلامی را در پیش گیرند تاثیر آن بر حکومت مستقیم و کوبنده تر شده و هم چنین به نفع مردم مبارز و آزادی خواه ایران خواهد بود.

شکست های حکومت اسلامی در عرصه بین المللی

سال ۲۰۱۰، هر چه بیش تر به انزوای حکومت اسلامی و رسوائی آن در سطح بین المللی منجر گشت. یکی از این شکست های حکومت اسلامی، در میزبانی «کنگره جهانی فلسفه» بود. یونسکو، به دلیل نوع تدارک و مدیریت کنگره، آن را فاقد استاندارد لازم به عنوان یک همایش علمی دانست و از آن پا پس کشید. هفته های آخر تدارک این کنگره و برگزاری آن با فشارهای گسترده به دانشگاهیان و استادان علوم انسانی در ایران همراه بود. به همین دلیل علاوه بر انصراف یونسکو، چهره های علمی خارجی نیز که به این کنگره دعوت شده بودند، از سفر به ایران خودداری کردند.

شکست دیگر حکومت اسلامی، نقش بر آب شدن تلاش هایش در راه یابی به هیئت اجرایی نهاد زنان سازمان ملل متحد بود. در جریان گزینش اعضای این نهاد که ماه نوامبر ۲۰۱۰ در مجمع عمومی سازمان ملل برگزار شد، عضویت ایران قطعی می شد، زیرا برای ۱۰ کرسی آسیا، ۱۰ کشور نامزد شده بودند. اما در آخرین لحظات به تشویق امریکا، کشور کوچک تیمور شرقی نیز اعلام نامزدی کرد و ۳۶ رای آورد، در حالی ایران تنها ۱۹ رای به دست آورده بود.

شکست سوم حکومت اسلامی، امضای قرارداد خط لوله تاپی (TAPI) میان ترکمنستان، افغانستان، پاکستان و هند در اوایل ماه دسامبر ۲۰۱۰ بود. این پروژه ۸ میلیارد دلاری، طرح «خط لوله صلح» را که قرار بود گاز ایران را به پاکستان و هند برساند، منتفی شد. زیرا کشورهای مهم منطقه و جهان مانند امریکا، هند، روسیه از خط لوله تاپی به جای رقیب آن خط لوله صلح حمایت کردند. یکی دیگر از شکست ها حکومت اسلامی در سال ۲۰۱۰، انصراف روسیه از فروش سامانه موشکی اس ۳۰۰ به ایران بود.

ورود سالانه ۱۱ میلیون پرونده به دستگاه قضائی

خبرگزاری فارس، به نقل از غلامعلی رضائی، رئیس کل دادگستری استان اردبیل، نوشت: «دستگاه قضائی با رسیدگی به ۱۱ میلیون فقره پرونده وارده در سال، کار حجیم و سنگینی را عهده دار است.» به گفته او، ۷ هزار قاضی کار رسیدگی بر این ۱۱ میلیون پرونده را بر عهده دارند.

خبر آنلاین نیز قیل از این در گزارشی از زبان مسئولان نوشت که «قوه قضائیه با تراکم نزدیک به ۱۰ میلیون پرونده مواجه است و قاضی ها مجبورند روزانه ۳ تا ۸ پرونده را بخوانند، پرونده هائی که گفته می شود گاهی با فرغون به دادگاه آورده می شوند.» بنا بر این گزارش، دستگاه قضائی ایران ۸۰۰ قاضی کم دارد و هم اینک برخی از روسای دادگستری ها از فرسودگی قضات، شکوه می کنند.

کمبود جا در زندان ها

غلامحسین اسماعیلی، رئیس سازمان زندان های جمهوری اسلامی، در همایش دادستان های عمومی و انقلاب، روز چهارشنبه ۱ اسفند ۸۹، گفت: زندان های ایران، برای نگهداری ۸۵ هزار زندانی ظرفیت دارند، اما در حال حاضر تعداد زندانیان به ۲۲۰ هزار نفر رسیده است. اسماعیلی، افزود: «در دوره یک سال و نیمه مسؤولیت من، ۵۵ هزار نفر بر تعداد زندانیان سراسر کشور افزوده شده، اما حتی ۵۵ متر هم به فضای زندان ها اضافه نشده است.»

رئیس سازمان زندان ها، اقرار می کند که مجازات ها در بسیاری موارد تناسبی با نوع جرائم عادی ندارد. او، گفت: «در بازدیدهای اخیر ۵۰ تا ۶۰ نمونه را جمع آوری کردیم که مصادیق عینی و دقیقی برای این موضوع هستند. مثلاً یک محکوم به پرداخت ۱۰۰ هزار تومان جریمه نقدی ۱۱ ماه در زندان مانده بود. نمونه دیگر زنی بود که به اتهام رابطه نامشروع ۱۰۳ روز در زندان مانده بود و بعد به ۳۰ ضربه شلاق محکوم شد.» بنا به اقرار رئیس زندان های حکومت اسلامی، تنها در زندان اوین ۶۰۰ هزار زندانی نگهداری می شوند.